

« مادر هر شرک، کفر، نفاق، فسق، فساد، رذیلت و شرارتی»، «دروغ» است:

با اینکه همه مردم راست و دروغ را «می فهمند» و از «دروغ»، «متنفرند»، اما شایعترین «بیماری» در جهان «دروغ» است و جالب اینکه همه از دیگران «توقع صداقت» دارند. «دروغگو کیست؟» او فردی «ظاهرین، دنیاطلب، خودپرست و کوردل» است که «توهم خودبزرگ بینی» دارد لذا در «راستای عقل و صداقت نیست» و برای «فرار» از «اطاعت و تبعیت» از «منصب الهی» و رسیدن به «عزت خیالی و قدرت شیطانی» ناچار است «حقایق روشن» را «انکار و تکذیب» کند. «کاذب» فقط «دروغ گو» نیست بلکه چون «ساختار محاسباتی» او «غلط» است. لذا: «ذهن، گفتار، رفتار، موضعگیری، نماز، محبت و خنده» او دروغ است و «کار» او با «دروغ» پیش می رود. «دروغگو» چون «خالق» خود و «آخرت، وحی، غیب، نبوت، قرآن و امامت منصوب الهی» را «عقلانه و صادقانه»، «باور» ندارد لذا مجبور است برای پوشاندن «ذلت، حقارت و خودتحقیری» خود، هر «کوچکی را بزرگ»، هر «عظیمی را حقیر»، هر «باطلی را حق»، هر «زیانی را سود»، هر «بی ارزشی را ارزشمند» و هر «واقعیت فانی را حقیقت باقی» و خود را «راستگو» بنمایاند. دروغگو بر خلاف تصور عموم، «بی سواد و ناآگاه» نیست بلکه او حتماً «عالم و متخصص» است زیرا اگر «عالم» نباشد نمی تواند «آیات الهی، نبوت، امامت، آخرت، ... و حقایق روشن» را «انکار» و «خواص بی بصیرت و اکثر مردم» را به «حمایت» از خود بکشانند و گذشته خود را «پنهان» کند. او باید چنان «بیان چرب و عالمانه ای» داشته باشد که «پیامبر الهی» را نیز به «تعجب» وادارد:

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُ قَوْلَهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا... وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ (بقره/۲۰۴)

کاذبین افرادی «تحصیل کرده، مذهبی نما و متخصص در فریبکاری» و لایق «لعنت الهی» هستند: ... لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ (آل عمران/۶۱) (نور/۷) فَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ (طور/۱۱) (با ۱۲ بار تکرار) و خداوند با «انواع فتنه ها و آزمون های دروغ سنج» دائماً «مذهبی نماها» را «مشخص» می کند:

أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يَتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ؟ (۲)

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ (عنکبوت/۳)

آیا مردم می پندارند تا ادعا کنند ایمان آورديم رها می شوند و آزمایش نمی شوند؟ حال آنکه مردم قبل از اینها را نیز آزمودیم تا خداوند آنها که «صادق بودند» را معلوم دارد و «دروغگویان» را نیز حتماً مشخص نماید.